

— Ἐνθετικής, Ταρπ. δ.σκ., οἷα
τὰ προφεύθια τῶν σημείων αἱ, καὶ οἱ
εὑρότε τὰς οὐκ πινός ψύχεις, αἵτινες
φαινεῖται ὅτι ἀνέλαβον γεννητοῦ φύου. τὴν
ἀνατροφὴν τῆς πριγκηπίσσως. + ἵκε,
Στρυγγλίῃ, Ἀσυρίᾳ, δέντης πεύρων καὶ κο-
ταχρατιῶν: υἱὸν ἀπέστειλε τοῦ Ελιτοῦ,
τὸν ὁντίνα τὴν εὐλογίαν τοῦ θεοῦ πάτερνος
τὴν σεύνταν χαρίζειν τῷ θυγατρὶ των

— Αλλά μοι κάπουτες είπατε, μενόδοι,
την εἰκόνα τηρούν! Εψηστεν δύνα-
σμασθήσαστε λαγωγένια.

Ὥ! πόσον ἐπεζήτε ὁ γεράς οὐδενός
τοκος· ἀ συντίθητε το κόπανον του
πυρεβόλου του τάξινθα απ του βασττανου
πεέσθετε, και ἀν ἔνειλλε νὰ πρωκχλεση
διὰ της ἀγριαν υστεη; ο εἰσότητος α-
φορμήν πολέμου!

— Δέ, γένευσθαί προτείνεται ή το ο
Γεωργίου, πο απριγκήπηστα τούτο ψευτε-
εις τὴν κονιστήν σύμβολον το γει-
ρόντον της, διπλας το κακιάνης θίσποτην
της άπο τη δύρη μακριγεντες ελέο-
τος. Οὐρώς ή τρελλής βισσάτην η πεντα-
χά πατέη μὲ τὸ θάξεον, τὴν καὶ πρόπει α-
καὶ τὴν τριπέντην αὐτῆν ταν μακριλογικού ο-
σιωδῶν λεπτρινῶν της.

— "Α! μηδέδε, τίτσι ο διπλός γεττός,
εννοώ, αλλ' ο ίγγας προδίως, δτ. Βίκητε
νά διατελεῖστε στην ανατολή, υπό.

— Πιστεύετε, φέλε μου; Νπ λαζίδε
ο ἄπαντες; "Αγγλος. Δοκιμώντες τον ζωοκ
αι ἀποδεῖξεις; και ω γρογχωμάτης. Παρχ-
τράτες τὸν βογόφρον εκεῖνον, τὸν το α-
μήλιοντα τὴν στεγμάτην σύτην μετε τῇ
πριγκεπίστης Βεράτσακα! Καντ σατε-
τον οὐδεκτίτην αἰτῶν τοῦ δόν. τὸν ει-
γενῆ τῶν στεππῶν, τὶς τῇ μετενόρθωσεν
οὐτῷ γελούσις, τὶς τὸν ξεγκάτη αἴγυντο
τῶν δασῶν τού, τῶν ευνῶν καὶ τῶν
πετραμένων Ἑλῶν τού, διὰ τὸ πατριό
αειόλιθο; ἐν μέσῳ τοῦ κοινοῦ αἰτο-
κόσμου, οπού παντεῖ τότους ἀλλέσσον καὶ
τούτο χανδρίρες λέσσ πρόπτωσον: Θὰ σχ-
άπια τηση, οὐτε ποτερίεσται εἶδομενο-
πίνες, φρατασιαπλήσας, εἰς βεργασίας τῆς
Βεράτσακα... Παρχτράτες πλέον μα-
κάρι, ιδέ ε τοι ἀθρωπον εκεῖνον, τὸν
έγυντα τὸ ποσσωπόν ζωοβράχιον καὶ συε-
σαλμένους τούς γακτήσα.. Θα π στεύ-
σετε θιτέσιαι εύενή, γάλλος.. για διε-
νος διέτο, τὰλλον διέτοις είγεις διατηρήσε-
την πνευματών γενεράτητα τὴν δημο-
κήν εἰσινείν καὶ τὴν σιλήν σίλην ἐτι α-
λαιμάτητα τῆς πατριόδην εσει: Καντής το-
τὶς τὸν ἡγεμόνας ν' απότητη τὴν Πατριό
πολιν, ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ἐπέβαλλε τὸν γερμανού
τῶν λαϊμοδετῶν του, μπας μετατέτη ν' α-
ποκτηναθῆ σε μέσῳ στεππῶν ἀγρίων
διπού θηρεύεις θρησκευός καὶ διπού επάγμω-
σεν δύο δάκτυλοι τοῦ ποδός του; Θα
αᾶς ἔπιαντίσσωσιν ἐτι καὶ πάντοτε τὴν Βε-
ράτσακα.

— Ἀλλά, μυλόςδε, οὐ επικίνδυνος

κύτων προσγειώνεται ή τα είδη τηθωνίν το-
ρπας. Αν τὰς πιστεύουσι, εἶπεν ὁ ἡπατο-
στής μετ' ἐμφανοῦσι συγκινήσεως· ἀλλα
ἔγγλευστα πάντοτε τοῦ Ἡρακλέους τὴν
δόξαν, διχριζόντος τὰ θηρία. Ἐπειδὴ
εὑρίσκων ἐν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μοι, θέλω ν'
ἀποπειραθῆναι, καὶ ἀν πράκειται ν' ἀπο-
λεσθῶ.

— Προσέξατε, Τσερτονικόσκη. εἶπεν
ὁ λόρδος σᾶς τὸ λέγω σπουδάζων· ἀ-
γαπῶν τις τὴν πριγκήπισσαν Μουριά-
κιν, διακυνθεὶς τὴν ζωγήν του.

— Δικαιούεται τὴν ζωὴν του | ἐπει
νίκας περνή τις ὑπόκλισης.

“Ο ὑπακοεστής ἐκπλαγεὶς ἐστράζει
Ζωνῆς, ἀλλ’ γὰρ τὸν κύριον ἀνθρώπουν τῷ
ἀπέκρυπτε τὸν ορούρον, οὗτος δοκίνει να
τῷ ἐκρύγοντιν αἱ περιστρικαὶ κύται λέ-
ξεις.

¹Ἐν τούτοις δὲν τίθεται να μείνη-
πό τὸ βέρος τῆς προσδοκίας αὐ-
τῆς, οὐκ ἐθεωρεῖ διε τάπειλάν, καὶ σφράγ-
γων τὴν γείσα την προσδοκίαν μὲ τὴν
μετά πεντετέταρτην καιρούσθησαν
τοὺς τόσους ἀριθμούς εἰς τὴν γεωτετρά-

— Εγχριστὸν διὰ τὸν εἰανόν. μυλόρ
δε, εἶτεν, ἀλλ' οἱ πόδες γου κίμωδια
ζουσιν ἐκ τῆς ακινησίας καὶ πτυχίνο
νά πρακτήσω τὴν πρηγμήπισσαν Βε
ράτσιαν διὰ τὸν πρώτον τετράθεσιν

Ο πρέσβης ἐμπειθάσει ψυχαρίς, γηραιός
γ' ξποκρήτη, καὶ ἀνπατητής ἐθεριώτη,
εἰς τὸ πλήθος, ἀγνοῶν μὲν παρεγκαλησα-
θεῖτο καὶ εκτεσκοπεύετο ὑπὸ τοῦ Σε-
λητύπου βλέψυμεν τοῦ νέου φροντοῦ

($\Sigma_{i=1}^n y_i^2 / 2500$, $n = 25$) ≈ 0.002 ($\frac{1}{2500}$)

E. Σ_f .

ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ

Ἐκ τῶν οὖτοις δὲ αὐθουσῶν γίγνεται τὸ
Καπιτωλίου γῆ πρώτη, ἐπεγένετο τὸν ἀπίκλην
σῖν ἐκ τίνος αγγείου εἰς λευκοῦ μεταλλεύ-
ματος εὑρεθίσαντος εἰς τῷ τάφῳ τῆς Κλεο-
πάτρας Metella. Οὐδέν εἰμιορθός εἰσαν τα-
χυδιάτης, τοῦ άγγείου τούτου, κεκαλύψ-
μένου ὑπὸ φύλλων κατὰ θύμονα θορυβο-
τανες ἐξειργασμένον. Τετατκι: δέ εἰ-
στηκαί τοι: ρήτορι, γίγνεται τὸ στόματα: εἴρ-
γματα, ἐν οὐ τῇ περιφέρειᾳ οὐδὲ γε-
γλυνθεῖσι κατά τους λαυπρότατους ἔχει τη-
νικήν ἐνθύμη: οἱ διάδεκτοι Οἰνομά-
θοι.

Ἐ. δὲ τὸ θεοῦ ἐστὶν αἴσιον θεραπεῖον
μην πρῶτον μὲν τὰς δύο προτυμάς, ταῖς
Μέγαραις Αἰγαίου καὶ Σαπτιώτας Σερί-
ρους· δεύτερον δὲ τον Ἕρατη καὶ την
Τυρῆν, καὶ τρίτον τὴν Ιερουσαλήμ· ταῖς
τρισδιάστασι ταῦθεν Καπιτωλίαν.

Οὐκτικανόν, η τοῦ Καπιτωλίου δύο:

Χειράρχων κατά τὴν σύστασιν πρὸς τὴν
Ἀρχοντίτην τῶν Μεδίκων ὅτι λέγεται δικῆμος αὐτῆς εἶναι οὐκλαυτερός καὶ ἐμβού-
θιστέρος. Αἱ γραμματαὶ τοῦ σώματος καὶ
τοῦ προπάνου, ἔγουσσαι τι ιδιόδρυμον
καὶ ἀπομικνύονται ἡττῶν ἐντελεῖσιν·
αὐτὰς τὸ ἵπιγχρι τῆς φειλαρεσκείας τῆς
τοῦ Ουατικανοῦ αἰαπλήρωτον ἐν τῇ τοῦ
Καπιτωλίου Ἀφροδίτη, ἀφ' ἣντις τις αἰδίως
καὶ εἴγενος ἡττεύεται. Τοῦ δὲ λεπτῶν συγχριτι-
κοῦ παρακεκμένου ἄγγειον, αἱ ἐλαφραὶ
αὐτοῦ δὲ Εδέσσεις, αἱ ισχυραὶ καὶ βαθέως
ἐγγεγάλιμμέναι πτυχαὶ τοῦ ἀνθρώπου γιτῶ-
νος, μάτια πίπτει φυσικότατα ἐπὶ τοῦ
ἄγγειον, ἀναμένοντας ἵνα καλύψῃ τὸ σῶμα
τῆς θεᾶς, εἶναι λεπτολογίαι καὶ ἐπιτη-
θεῖσαις θηρεύουσσαι τὴν ἀπὸ τῆς ἀντιθί-
σης πρὸς τὴν ἀπλότητα τοῦ ἀγάλυμα-
τος ἐκπλήξει.

Τὸ σύναπλεγμα τοῦ Ἐρωτος καὶ τῆς
Ψυχῆς εἶναι, εἰπερ τι καὶ ἄλλο, ἔργον
ἀξιοθεάμενον, αποκόρυφη φαντασίας
ποιητικῆς χρειστέτερης καὶ ἀβρατάτης,
ὑπαναπτυχόμενον εἴτε τὴν ἐνωσιν τοῦ σθ-
ματος μετα τῆς Ψυχῆς, εἴτε τὸ τελευ-
ταῖον φίλαρα τοῦ ἑμίοτος, εἴτε τοὺς ἀ-
πογειρτισμένους τῆς Ψυχῆς ἕτοιμα ζωμέ-
νης ἣν δεῖλον εἰς τὰ οὐράνια. Το ἔργον
εἶναι αληθῆς θεῖον! Επειδὴ οὐ μόνον
Ψ., θυματέει, φοι τε, ἵρα, ἄλλα, κατά-
τι βαῦρις, ὅπερ μάντις ἐκλγνική τέχνη
γίνεται· α καταρθίσσεται. κατέπερ τὸ μα-
νεπτετον οὐ, οὐδὲν τραβεται ἐν τούτῳ ἀδυ-
πατεῖσας αἰσθητική, ἐξεκτείζον ἀπλῶς τὸν
ἀγνὸν ἴδειντον ἐρωτα.

Ἐν τῷ οἰστορίᾳ τῶν αὐτοκρατόρων
εἰσιν ἐκτεθεμέναι κατὰ γρανολογικήν
ταῦν αἱ πεπονική τῶν αὐτοκρατόρων
καὶ αὐτοκράτερῶν, ἔσδομάκοντα ἐπτά-
την ερθύρην. Αὗται λογισθεῖσαι εἶναι αἱ
προτομαὶ τοῦ Μερίου, τῆς Μεσσαλίνης
καὶ τῆς Λυρίστινης, τῆς Θρακοπόταμοῦ; τοῦ
Αγορίστη, πλήρης ἀνεργεῖς καὶ ἐμφά-
σεως. Μεταξὺ τούτων επὶ τίνος νέας Βά-
στας ὅσταται τὸ θρακικαὶ Ρούχια: -ινδο-
γινακῆς, ὄπεικάσην, ὡς πολλοὶ ὄπο-
λημένουσι, τὴν Αγριστίναν, γυναικο-
τὸν Κερατικὸν διητεῖσα τοῦ Καληγούλη-
καὶ προμήτοις τοῦ Νέστοντος Ἡ Αγρισ-
τίνα συνταῖσται νομοχεῖλης καὶ μεγαλο-
πρεπῶς, ἐπὶ Θρακίου, πειθαρέληπτή λα-
πῶν πλάστητην εσθίηται. Καθόλου δε
τὸ έπαλυκεῖσαι τίπος Ρούχια; Ηγε-
μονὸς;

Ταῦτα τοῖς πρόγονοις τῆς αίθιοσεως ταῦτα
πατέσσανται καὶ πολλά ἔργα τῶν ἀνάγλυ-
ψα. οὐ δηλούμενά ταῦτα εἰδεῖν τὸ πρό-
τον Ἐρδουνίωνος, οὐ Παρσέως, ἐλευθερώ-
ντος τὴν Αιγαίου μέσην, καὶ η Θήρα τοῦ
Μεταλέγοντος.

Ἐν τῷ αἰδοῖσῃ τῷ γελούχῳ εἴ
ναι κατατείμενοι, ὡς εἰ τῇ τῶν οὐ-
τοκαὶ θεοῦ, ἵνα εὐγένοντα δέ πρωτο-
γενεῖσιν τῶν περιτταὶστάτων στρ

τηγῶν, φιλοσόφων, ῥητόρων, ποιητῶν
καὶ συγγραφέων τῆς ἀρχαίστητος. Ἐν
αὗταις διεπρ πουσιν αἱ πρωτομαὶ τῶν
Δημοσθίνους, τοῦ Ἰπποκράτους, τοῦ Σω-
κράτους, τοῦ Ὀμήρου, μάλιστα δὲ ἡ
τῆς Ἀσπασίας, ἐπιγένουσα χαροποίην τι-
γούτιον ἐν τῷ μεσῳ τῶν μεγάλων τού-
των σπουδαίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐτίμη-
σαν τὸ κάλλος ὡς μειδίαμα τῶν θεῶν.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῃ λεγομένῃ αἰδούσῃ
θευμάζουσαν ἀγαλμα ἔχεισαί τοις κο-
λοσσαῖς τοῦ Ἡρακλέους παθός, οὐτι -

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ λεπτομένῳ αἰθούσῃ θυμόζουμαν ἀγαλμα ἔχει βασάλτος, καλοσσεῖον τοῦ Ἡρακλέους πατέρος, οὗτον μενον μεταξὺ δύο Κενταύρων, οἵτινες νομίζονται ἀριστουργήματα τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀθροίσκου ἐλληνικῆς τέχνης. Ἐκ τῶν δύο τούτων Κενταύρων οὐ μὲν εἶναι γέρων, καὶ φαίνεται περὶ αὐτούς, Βλέποντας ἑσυτός, δεδεμένον ὅπερθιν τὰς γαίαρχας· ὁ δὲ, νέος, ἐλεύθερος; καὶ εὐθυμος, ἔχον τὸν μὲν Ἀ.ξ.ὸν βεργίονα ἐπιγραμένον σε σχήματι εὐθυμίας ὑπερβολῆλαούσας, τὸν δε ἀριστερὸν φέροντα ράβδον ποιμαντικὴν καὶ νερούδια. Ἐμπροσθεν τῶν δύο θείων τούτων ἔσχων αἰσθάνεται τις πάλιν τὴν δύναμιν τῆς φρυγαίας ἐλληνικῆς φαντασίας καὶ τέχνης. Τὰ φρυγαστικά ταῦτα ζώα, ἀπικα εἰδημαρύργυρους ἡ θερμὴ τῶν ἐλλήνων ποιητῶν φρυγατίς, πασίστανται οὕτω φυσικῶς, ὅστις ὁ βλέποντας αὐτὰ πιστεύει ἀμυγδαλούς διτι ἀληθινούς πεπάρχουσιν ἐπὶ τῆς γῆς τοιαῦτα τέλατα. Οἱ Ελ-πάνω τῶν ζῶντα καὶ κινούμενον τοῦτον δεύτερον Κένταυρον ἀπάγεται διάπολης φαντασίας εἰς τοὺς πρώτους τῆς δραμιουργίας αἰῶνας, καθοὖ; ή γῆ ἐκαλύπτετο ἐπὶ μπό φυτείας; ἀγρίας καὶ οὕτω πυκνᾶς, ὥστε οἱ ἀνθρώποι; εἰχε πόδες; Ιεπον, ὅπως διαπερι τὰς δασυρύγχους προκατακλυσματικούς; λόγους πρὸς; Ήρόχν τῶν ἐν κύταις ἀγρίων θερίων.

"Η μεγάλη αίσθησα παρέκει πολλά
ἄλλα πολύτερα ζητώ, τὸν δὲ καταλέγον-
ται καὶ αἱ δύο ἀμαλόνες, τὰ μὲν πεπλα-
γμένα, τὰ δὲ ἐτοιμαζούμενα τὰ γάμου
καὶ λαμπάδων τὰ τούραν, ἀμφότεροι
προεόντες ὑπελήφτησαν τεγματίζεις εἰρητοῖς.

“Εν τῇ ἐπομένῃ πίθαι τῷ τοῦ Φαῖνος
εἶναι δὲ τὸν θυμάτων τοῦ Καπιτωλίου
μουσείου, ὃ Φαῖνος ἔγραψε τριηκόντῃ. Η
τέχνη, ἡ οὐκτὶ ἡ διατίτροπος αὐτοῦ, τὰ
πάντα, καθιστᾶσι τὸ ἄγαλμα τοῖτο
επάνιον καὶ ἀτύπικτον ἐπειδὴ ὁ Φαῖνος
οὗτος εἶναι τὸ μένον ἐκ παραφυσίτου περι-
στήν φυσικοῦ μεγάθους Ἑλληνικὸν ἐρ-
γον, τὸ δὲ πορφυροῦ μάρμαρον ἵνα κα-
ταληλούτατον πάντα παράστασιν τοι τέ-
κνου τοῦ Πάλαγου. Η διηγήθεια καὶ ἡ
μέθη ἐκαμβύν σὸρων καλέον τοῖτο. Οὐδεις
οὗτος. Διστροφήν τοι ἔσται μερόβροτον. Μετὰ
δὲ τοῦ Φαῖνον διαποίεις ὃ μέτοπα τῷ
·Ακαθαρτος, ἔργον θυμάτων, καὶ τοῦτο
ἀληθείας. Ο θεοτόκος νομίζει μὲν πάτερ
τὸν πάνον, διν αἰτθάνεται ὁ παῖς οὗτος

ἀκαστῶν τὴν ἀκανθαν τοῦ ποδός. Τινὲς
ὑποθίσουσιν δὲ τὸ ὄρχιον τοῦτο ἀγαλμα
εἶναι τὸ ἔργον τοῦ περιφέλου γλύπτου
καὶ τοφευτοῦ Βοηθοῦ τοῦ Καρχηδονίου ἢ
μελλοντοῦ Καλυχιδονίου, τοῦ ποιήσαντος,
κατὰ τὸν Πλινίουν, ἐπίγεος. καθη-
μένοις μηράκιοι ἐν τῷ Ἡραὶ τῆς Ὁ-
λυμπίας. Οἱ τεχνίτης οὗτος ἴζετργάσατο
κατὰ τὸν Πλίνιον καὶ ἔτερον ὀνομαστὸν
ἔργον, παιᾶν ἀποτίμηστα λόγα, οὐτι-
νος πολλὰ διασώζονται μέχρι τοῦτο ἐν-
τύγρα.

Παρ’ αὐτὸν ἴσταται ἔτερος Φαῦνος
εἰστεμένος κισσῷ, νερόπλακη περιζωρέ-
νος, ἀπαλόν τι καὶ μεγάννος βλέπων, ο
ὅς λέγεται Πευκανίας, ὃν πολλοὶ νομί-
ζουσιν αἴπουλικης τοῦ περιφύλακος Φαῦνου
τοῦ προχειτέλους, τινὲς δὲ ἐργον αὐτοὺς
τοῦ τεχνίτου.

καὶ τὴν περιφερένην οἰθούσην λεγομένην
τοῦ Γαλάτου διαπρέπει τὸ ἀγαλμα τοῦ
παπ.Ιηργείου Γαλίτος, ὃς οὐ στυεῖ
αὗτη τὴν ἐπίκλησιν. Τινὲς ὄνομά τοι
τὴν ἀποθνήσκοντα τοῦτον στρατιώτην
Μεσοράχον. Άλλὰ τὸ ἀγαλμα τοῦτο,
ἐξ ἣτο ἔργου τινὲς τῶν μεγίστων τε-
χνῶν τῆς Ἑλλαδος, δὲν γέδυντο νὰ
παριστᾶ μονομάχον ἐπεὶ δὲ κατὰ τοὺς
ἄρχοντας τῆς γλυπτικῆς αἰώνας οἱ Ἑλ-
ληνοι ἀγνόησαν τοὺς βασιλέας τούτους
ἀγέννας. Άλλως τε ἡ τάλαιψις, ἢν βλέπει
τις τεθραυσμένην περὰ τοῖς ποτὶ τοῦ ἀ-
γαλματος, τὸ περὶ τὴν λαμπὸν αὐτοῦ
τγονιόν. καὶ ἡ μοειδής ασπίς, ἐπὶ τῇ
πλαγῇ τοῦ, δὲν εἶναι σύμβολα μονομά-
χου. Τούναντίον τὰ πάντα μενύουσιν
ὅτι εἶναι μᾶλλον μαχητὴς στρατιώτης,
Γαλάτης ἢ Ρωμαῖος, ἢ τραχύτης τῶν
τοῦ προσώπου σκηνέων, οἱ μόστακες, οἱ
πυρεῖ, αἱ φοίτουσαι καὶ τυκναὶ τρύχες,
αὐλίστρες δὲ ἡ ἐλλειψίς μεγάλου τρίχας·

(II) *Canis lupus* *lupus* - *Canis lupus*

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

MOVIE ATLAS

— Ἀγαπέτ, τὸ δύγκωστό. Η θυσία,
εἰς τὴν ὄποικην μὲν παρέβλεψεν· καὶ τὴν
ἄποικην ἀντίστροφάν εὑρέστην, εἴναι
ἐνταξίᾳ τῆς φίλης μας. Οἱ νόσοι τῆς
φύσεως θυντήσαντες πάστιν, ἀλλ'
οὐδέποτε ἐκ τοῦ στόματος μου ήταν
φύγη λέξεως δύναμέν καὶ ταράξη τὴν
ἔσυγχον τῆς ἀδελφῆς μας.... Εἶτα εἰ;
τὰς ἀγκάλας μου.... Οὔτως, ο Θεός, ἡ-

ποσπάνι με ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν σου, νὰ
μὲ ρίψῃ εἰς τὰς βασάνους τῆς αἰωνίου
κολλέσως, ἐὰν οἱ λόγοι μου δὲν παρά-
συωστι τὴν γῆραιλαν εἰς τὴν καρδίαν τῆς
Χαληλιέ !...

— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, ἀδελφέ,
ἐλπίζ νά σὲ ἀσπασθῶ καὶ πάλιν. "Αγ!
ἐάν τίς ευρε; δόποιον βάζως ἀργούσιν ἀπὸ
τὴν καρδίαν μου!....

I.A.9

Μετά δύο ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁρισθεῖ-
σαν ὑπὸ τῶν νέων βίρρην, ὁ Πέτρος με-
τεῖνης τὴν οἰκίαν τοῦ Χαλκίδην πέρι, κα-
μίζων μεθ' ἔαυτοῦ πάντα τὰ πρὸς ζω-
γραφίαν ἀναγκαῖα.

"Εκατος δύναται νὰ ἔννοησῃ μεθ' ὁ-
ποιας - αρχῆς εἰσῆλθεν αἱ τὴν οἰ-
κιαν, μεθ' ὃ ποιῶν παλμῶν εὐαρέστου
ἀγωνίας καὶ συγκινήσεως ὄντος χρεία
κλίψαντας αὐτῆς.

"Αὐταὶ εἰσελθόν, ἐγένετο τὸν Ἀγγελό,
ὅστις παραλαβών ὥδη γράπειν αὐτὸν εἰς
τὸν θαύλαμον τῆς Χαλτηλίας.

·Η Αχληλιέ, γινώσκουσα τὴν ὥστην,
καὶ τὸν ἐμελλόντα εἰληφθῆναί τοι, καὶ
βλέπουσα αὐτὸν πληριάζουσαν, ἐκά-
θητο. — Ἡ γυνὴ λογοθέτης ἐναθήτητο — ἀνυ-
πόμονος ἐν τῷ διηγήσασθαι τῆς φύσεως.

Ἴστατο, περιεπάτει κατέκ μήνος καὶ πλάνος τοῦ διωμάτου, ἐκάθιντο, αἴρυντος ἡγεμόνετο, διηγήθυνετο πρὸς τὸ παραθύρον, ὅπόθεν, δυτικαναστρεποῦσε διότι δὲν ἔχει επει τίποτε, μετέβανεν εἰς τὴν Θύραν, τὴν Ἀνοιγόν, ἀκροάζετο, αλλὰ πάντας τίποτε. Ἐπὶ τέλους διέκρινε βίαιατα, ἔκρουσε πανομελίσαν, ὃς ὑπενάστοῦ ἀδελφοῦ της κατέοντος Ηέτιον, καὶ λέγει τῷ φίλοντος πρὸς συνάντητον τῶν ἰσχυρούμενων, ως ἐκαστος τῶν ἀνχρήστων περιέβανεν, αὐτον, κλείστας τὴν Θύραν, ἐρήμοιη ἐπὶ τινας σοφῆς καὶ, κατέβαντο το πόρτων, περιέβανεν, ως καταδικαστού θεού Θάγαντον . . .

Καί πάροι ἀρελής καὶ ἀπλῆ, οὐπερας
ἢ τὸ δέλων τοῦ αἰσθητικούτος, οὔπερ τὸ πρῶ-
τον ἐπιλέγοντα τὴν ωχαλίνην τρε, εἴγε τὴν
ἔμφυτον ἔξαίνην αἰδών τῆς γαντζικῆς,
καὶ τὰ πάντα ταῦποργυρά ἐν αὐτῇ, καὶ
τὰ ταῦ πονόρη παραχρεῖματα τοῖς πάτερι καὶ
τοῖς ταῦταις ἐπιλέγοντα...

Μετ' ὅλιγον ἡ θίρας ἀνασύρθη καὶ οἱ
δύο νέοι εἰσῆλθον. Η Χαλκήνις πόλις